

Beni Yordunuz

– GürhanGürses · 18 Temmuz 2013

Dipsiz kuyular kadar yalnızım a dostlarım
Beni bırakıp uzak diyarlara kaçtınız
Oysa her gün sağımda solumda ne çoktunuz
Birazcık zoru gördünüz nasıl da göçtünüz

Hüzün o vakit çöktü ağır ağır başıma
Kimsesizlik o an soğuk su kattı aşıma
Neler çektim de geldim ben bu orta yaşına
Yetti artık ya çek git ya da çık karşıma

Gidin hepiniz benden çok ama çok uzağa
Gözlerin erişemeyeceği son durağa
Seslerin asla duyulamayacağı çağa
Bütün hüznlerim ki toptan kalsın ayağa

Tayfayım bu yokluk gemisinde kimsesi yok
Sayfayım âlemin kitabında imzası yok
Kul köleyim feleğin çemberinde hizası yok
Aşkın tarafında canın kimi kimsesi yok

Yalnızım şimdi kocaman yalnızım sorma
Bir sevdaya ölesi mahkûmum şimdi bilme
Bir güzele meylim o kadar ki merak etme
Ağlamamın sızlamamın bir çaresi olma

Karayım şimdi kalbi kapkarayım kime ne
Tahtı kırığım şimdi tahtı kırık kime ne
Bahtı karayım şimdi bahtı kara kime ne
Yalnızım şimdi hem de çok yalnızım kime ne

Yarayım şimdi üstü kabuk altı yarayım
Gözyaşıyım şimdi üstü kuru altı yaşıım
Kanayanım şimdi kalbi içten kanayanım
Yanayım şimdi durmadan aşkına yanayım

Dipsiz kuyular kadar yalnızım a dostlarım
Ne aradınız bu hasrette ne de sordunuz
Beni tek başıma koyup hicrana yordunuz
Suçluymuş gibi sormadan noktayı koydunuz